

Franciska Rosenkildes folkemødetale

Taler

Franciska Rosenkilde
Politisk leder af Alternativt

Dato

17. juni 2023

Sted

Hovedscenen, Allinge,
Bornholm

Kære alle sammen

Så er her i vi igen. På Folkemødet.

Solen skinner. Græsset er tørt. Og humøret er højt.

Men hvorfor er vi her egentlig?

Hvorfor er jeg her?

Jeg er på Folkemødet, fordi jeg er et politisk menneske.

Jeg er her, fordi jeg tror på, at politik og demokrati er langt mere end forslag, der bliver til lov på Christiansborg. Og dét er Folkemødet et billede på.

Jeg tror på, at engagement i vores fælles samfund sker med det samme, når vi engagerer os i noget, der rækker ud over os selv...

Ja, færre og færre folk er medlemmer af de politiske partier. Men samtidig ser jeg et stort engagement mange steder i vores samfund.

Som altid, så er alt i bevægelse. Og vi lever i en tid, hvor det demokratiske og politiske engagement også er i hastig forandring.

Vi har en ungdom, der på rigtig mange måder engagerer sig kreativt i politiske spørgsmål. På gader og stræder, men også digitalt.

Vi har generelt rigtig mange stærke bevægelser i Danmark, der engagerer sig i politik på et aktivistisk plan.

Bevægelser, der bruger aktivisme til at gøre noget ved de problemer og muligheder, de ser.

Det gør mig glad at se passionerede mennesker engagere sig i vores fælles natur. Kæmpe for, at naturen skal have mere plads og være fri for PFAS og andre evighedskemikalier.

Det giver mig kampgejst, når tusindvis af mennesker stimler sammen i demonstrationer over hele landet og kræver en mere ambitiøs klimapolitik.

Og det giver mig energi, når pædagogerne indtager Christiansborg slotsplads og råber op om, at vores børnehaver og vuggestuer har akut brug for flere voksne. Eller når sygeplejerskerne råber op om forholdene på vores sygehuse.

Demokratiet i Danmark er under forandring. Og vi politikere har en opgave om hele tiden at finde ud af, hvordan nye typer af engagement bliver en større del af dansk politik.

Med nye demokratiske redskaber som borgerforslag, borgerbudgetter og borgerting. Jeg tror på, at vi har brug for mere direkte demokrati. Mere involvering af flere mennesker.

For vi har brug for et kreativt demokrati.

Vi har brug for hinanden, hvis vi skal løse de kriser, vi står i.

Den største af de kriser, det er klimakrisen.

Og den er her. Det har vi vidst længe. Men lige nu ser vi den særligt tydeligt i Danmark: Den heftige tørke. De svedne græsplæner og marker.

Dét her handler ikke om vandingsforbud i køkkenhaven eller en afblæst grillsæson.

Dét her handler om global opvarmning. Om ørkendannelse. Om ekstreme vejrfænomener.

Det handler om at leve i et klima i forandring.

Ja, i en klimakrise. Og det er alvor. Desværre.

Det har betydning for vores fødevarerforsyning. Vores vandressourcer. Og mange andre ting.

Ja, det er så alvorligt, at EU's klimachef udtaler, at "hvis vi ikke sætter fart på, så vil vores børn og børnebørn udkæmpe krige om vand og fødevarer."

Ja, det er dystert ...

Men kære venner, der er også håb! For vi ved, hvordan det kan forandres. Vi harvirkemidlerne.

Det kræver dog først og fremmest en politisk erkendelse af naturens værdi. Den natur, som du og jeg er en del af. Vi skal stoppe med at tro, at vi hersker over naturen. For det gør vi ikke – og det kan vi ikke.

Helt konkret kræver det en genopretning af naturen.

Naturen skal have mere plads – og biodiversiteten skal forbedres.

Og skal vi have mere plads, så kræver det, at vi omstiller vores landbrug.

Vi skal have færre dyr og flere planter.

Helt kort kan det siges sådan her:

Vi har brug for et 100 procent regenerativt og økologisk landbrug. Og det skal gå stærkt!

Problemet er bare, at regeringens klimaambitioner er alt for små. Og at flere og flere borgerlige folketingskollegaer endda begynder at rulle baglæns på deres klimaambitioner!

Jeg ser en tendens hos fremtrædende danske politikere. En tendens, der ikke kun handler om at træde på bremsen på den grønne omstilling. Men som reelt handler om at modarbejde den.

For nylig hørte jeg min partilederkollega Inger Støjberg udtale sig om de danske klimamål:

”Så vigtigt er det vel heller ikke, om vi når klimamålet i 2030 eller 2033 – det går verden jo ikke under af” lød det fra Støjberg.

Og jo! Selvfølgelig er det vigtigt, at vi politikere lever op til dét, vi lover.

At vi som et af verdens mest privilegerede og forurenende lande i lever op til vores eget klimamål.

Klimakrisen er et strukturelt problem. Og det er et politisk ansvar at finde løsninger på strukturelle problemer. Derfor nytter det ikke noget, at politikere skubber ansvaret fra sig eller taler problemerne ned.

At finde løsninger på klimakrisen er vor tids største opgave.
Det handler om livet for de næste generationer.
Det handler om vores børn og børnebørn. De er vores ansvar.

Alternativet er blevet beskyldt for mange ting i tidens løb.

For eksempel beskrev en tidligere politisk kollega min vision sådan hér:

”Alternativet er først tilfredse, når vi alle går i sivsko og menuen står på vandgrød.”

Sådan sagde han i radioen.

Og selvom billedet måske er meget sjovt, så kan jeg love jer for, at hverken sivsko eller vandgrød er en del af min vision.

Min politiske vision handler om, at det skal være nemmere og billigere at leve bæredygtigt.

Den handler om, at velstanden i det her land skal fordeles mere ligeligt. Det samme på globalt plan.

Og så handler min politiske vision om, at vi skal have nedbragt vores overforbrug.

Hvert år bliver 677 tons ubrugt tøj brændt af. I Danmark!

Og hvert år smider vi 814.000 tons spiselige fødevarer ud. Dyrk det lige!

Hvert år smider vi masser af værdifulde ting ud. Fordi det på alt for mange områder er billigere at købe nyt end reparere det gamle.

Dét skal vi have gjort op med.

Det groteske overforbrug drives af vores økonomiske system.

Hvor forureneren ikke betaler den reelle pris. Hvor vi har et alt for ensidigt fokus på økonomisk vækst.

Et intenst fokus, der gør, at vi overser konsekvenserne på den grønne og den sociale bundlinje.

Og det kræver strukturel forandring, hvis vi vil ændre på det. Det kræver, at vi indretter vores politiske og økonomiske systemer på en ny måde.

Det er også derfor, jeg er modstander af regeringens vækstidé. Idéen om, at hvis bare vi vækster vores økonomi stor nok, så kan vi bare købe os til al den nyeste teknologi, som så skal kunne redde os.

Dét siger mig, at regeringen har enormt få redskaber i det politiske værktøjskasse. Det er vækst – vækst – vækst.

Dét er i bund og grund bare mere af det samme, vi har set i årtier. Og det vil give

os øget ulighed. Dårligere trivsel. Og flere klimaforandringer.

Det skaber lige præcis nul strukturelle forandringer.

Økonomisk politik er i høj grad klimapolitik.

Og at skabe et helt andet økonomisk system er en mærkesag for mig. For Alternativet.

Vi ønsker et opgør med nødvendighedens politik. Et opgør med arbejdsudbudsreformer, der kun har økonomisk vækst for øje. Som modarbejder menneskers livskvalitet.

Selvom beskæftigelsen er steget og steget i Danmark, så flygter folk stadigvæk fra den offentlige sektor. Det viser, at regeringen bruger en forkert strategi til at skaffe de mennesker, vi har så hårdt brug for – i vores daginstitutioner, skoler og sygehuse.

Ved at blive ved med at udskyde pensionsalderen, skære i dagpengene eller fjerne vores helligdage, så presser man mennesker. Vi ønsker simpelthen ikke at arbejde under vilkår, vi ikke kan holde til.

Vi har brug for et arbejdsmarked, hvor fleksibilitet og en lavere arbejdstid kan lade sig gøre. Hvor vi selv har kontrol over vores arbejdsopgaver.

Vi har brug for et arbejdsmarked, der ikke er styret af mistillid, kontrol og dokumentationskrav.

Jeg tror på, at alle mennesker har brug for at kunne sætte deres faglighed i spil. Have plads til at lave fejl – og tid til at lære af dem.

Det er Alternativets ambition, at vi skal have mere tid til dét, der tæller.

Hvis du drømmer om at spise aftensmad med dine børn hver dag, så skal du kunne dét. Hvis du ønsker at kunne tage ud i naturen hver dag, så skal du kunne dét. Tid til at dyrke fællesskaber og fritidsaktiviteter. Ses med venner og familie.

Dyrke kulturen og kunsten.

Hvis dét er din drøm, så vil jeg arbejde for, at du skal kunne lige præcis dét.

Dét er min vision.

Min vision er et bæredygtig samfund, hvor der ikke kun er balance på den økonomiske, men også på den grønne og den sociale bundlinje.

Inden jeg runder af, vil jeg tale lidt om en gruppe, som vi heldigvis taler mere og mere om politik. Men som stadigvæk skal kigge langt efter handling på de problemer, de står i.

Jeg taler om vores unge generationer.

Vi har en ungdomsgeneration, som er en af de mest ansvarsfulde nogensinde. En generation, der har gennemlevet coronakrisen – og taget stort ansvar. Måske for stort.

En generation, der desværre føler sig alt for ensomme, angst og deprimerede...

Problemerne er desværre alt for store. De handler om mental trivsel. Om en presset uddannelsessektor. Om præstationspres.

Og langt de fleste politikere står i kø for at love forandring.

Men får vi forandring?

Som jeg ser det, så har vi en regering, der med sin politik puster til dét præstationspres, som skaber meget af den stress, angst og depression.

Det gør man ved at øge arbejdstiden ... Ved at sænke uddannelsestiden ... Ved at skrue mere og mere op for hamsterhjulet.

Og det er helt galt.

Vi skal ikke presse vores ungdom hårdere og hårdere. Give dem ringere

uddannelsesmuligheder. En højere pensionsalder.

Vi skal gøre noget helt andet. Vi skal give mere tid – ikke mindre-

Jeg tror, de fleste af os kender et ungt menneske, der lever med mistro og angst.

Jeg har selv kæmpet meget med angst igennem mit liv. Og jeg ved, hvor ensom, man kan føle sig i kampen mod angsten.

Det har taget meget livskvalitet fra mig. Men det har samtidig lært mig, hvad fællesskaber kan gøre. Og det har lært mig, hvad tid kan gøre.

Tid til at have sig selv med. Tid til at tage sig af dét, der er svært i livet. Om det er tid til venner og familie. Til kunst og kultur. Til natur eller kreativitet.

Så er dét at have tid nok, helt afgørende for, at vi kan overkomme dét, der rammer os i livet.

Til alle jer unge mennesker, der ser med hér, vil jeg vende tilbage til min indledning:

Hvorfor er vi lige her, lige nu?

Jeg tror, vi er her for at indgå i fællesskaber. Vi er her for at gøre den forskel, vi kan.

Men for at kunne finde de svar, så kræver det, at vi har tid til at lære os selv at kende. Tid til at forstå, hvordan vi vil engagere os i verden.

Hvordan vi kan og vil engagere os i alt dét, der ikke kun handler om os selv. Hvordan vi vil engagere os i vores fælles verden.

Held og lykke med det. Og husk: Den rejse har kæmpe værdi i sig selv. Du har kæmpe værdi.

Tusind tak for ordet. Og ha' et rigtig godt Folkemøde.

Tak for ordet!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Alternativet, Folkemødetale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/franciska-rosenkildes-folkemodetale>